

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุ ๖๕ ปี และนักเรียนผู้ใหญ่อายุ ๖๕ ปี จำนวน ๑๖ โรงเรียน จากเขตการศึกษา ๑๖ เขต ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๓๖๔ คน โดยแยกเป็นครูที่สอนวิชาพลศึกษา ๔๔ คน และนักเรียนผู้ใหญ่อายุ ๓๒๐ คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาดังนี้

- แบบสอบถามของครูที่สอนวิชาพลศึกษาได้รับคืนมา ๔๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ

๙๑.๒๓

- แบบสอบถามของนักเรียนผู้ใหญ่อายุได้รับคืนมา ๓๐๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๔

- แบบสอบถามทั้งหมดได้รับคืนมา ๓๔๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๕

ตารางที่ ๑ จำนวนของครูโดยแบ่งตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๓๑	๗๐.๐๐
หญิง	๑๓	๓๐.๐๐
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ แสดงว่าครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุ ๖๕ ปี ร้อยละ ๗๐ เป็นเพศชาย และร้อยละ ๓๐ เป็นเพศหญิง

ตารางที่ ๒ ระดับอายุของครู

อายุ/ปี	จำนวน	ร้อยละ
๒๐ - ๒๔	๔	๔.๑๐
๒๕ - ๒๙	๒๓	๕๒.๒๗
๓๐ - ๓๔	๑๑	๒๕.๐๐
๓๕ - ๓๙	๕	๑๑.๓๖
๔๐ ปีขึ้นไป	๑	๒.๒๗
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญ
 ระดับที่ห้า ร้อยละ ๕๒.๒๗ มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี ร้อยละ ๒๕.๐๐ มีอายุอยู่
 ระหว่าง ๓๐-๓๔ ปี ร้อยละ ๑๑.๓๖ มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๕-๓๙ ปี ร้อยละ ๔.๑๐
 มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี และร้อยละ ๒.๒๗ มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ วุฒิทางการศึกษาของครู

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
สูงกว่า ปริญญาตรี	๑	๒.๒๗
ปริญญาตรี	๓๘	๘๖.๓๗
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	๕	๑๑.๓๖
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่น้อย สายสามัญ ระดับที่ห้า ร้อยละ ๘๖.๓๗ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๑.๓๖ มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ ๒.๒๗ มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ ๔ ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ / ปี	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕	๒๔	๕๔.๕๕
๖ - ๑๐	๑๑	๒๕.๐๐
๑๐ปีขึ้นไป	๙	๒๐.๔๕
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่น้อย สายสามัญ ระดับที่ห้า ร้อยละ ๕๔.๕๕ มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๑-๕ ปี ร้อยละ ๒๕.๐๐ มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๖-๑๐ ปี และร้อยละ ๒๐.๔๕ มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๕ ประสิทธิภาพในการอบรมพิเศษ

การอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	๒๑	๔๗.๗๓
ไม่เคย	๒๓	๕๒.๒๗
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ประสิทธิภาพในการอบรมพิเศษทางพลศึกษาของครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่มากมายสามัญระคับที่ห้า ร้อยละ ๕๒.๒๗ ไม่เคยผ่านการอบรม และร้อยละ ๔๗.๗๓ เคยผ่านการอบรม

ตารางที่ ๖ ประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลศึกษา

สอนมาแล้ว / ปี	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕	๓๐	๖๘.๑๘
๖ - ๑๐	๑๐	๒๒.๗๓
๑๐ ปีขึ้นไป	๔	๙.๐๙
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า ประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลศึกษาของครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่มากมายสามัญระคับที่ห้า ร้อยละ ๖๘.๑๘ มีประสิทธิภาพในการสอนอยู่ระหว่าง ๑-๕ ปี ร้อยละ ๒๒.๗๓ มีประสิทธิภาพในการสอนอยู่ระหว่าง ๖-๑๐ ปี และร้อยละ ๙.๐๙ มีประสิทธิภาพในการสอนตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๗ จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

จำนวนคาบ / สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๒	๑๘	๓๑.๘๒
๓ - ๔	๒๐	๔๕.๔๕
๔ คาบขึ้นไป	๑๐	๒๒.๗๓
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า จำนวนคาบที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุน้อยกว่า ๖๕ ปี ร้อยละ ๔๕.๔๕ ต้องสอน ๓-๔ คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ ๓๑.๘๒ ต้องสอน ๑-๒ คาบต่อสัปดาห์ และร้อยละ ๒๒.๗๓ ต้องสอนตั้งแต่ ๔ คาบขึ้นไปต่อสัปดาห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ งานของครูพลศึกษาที่ต้องทำนอกเหนือจากการสอนในตอนกลางวัน

งาน	คาบ/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
สอนวิชาอื่นอีก	๑ - ๒	๐	๐
มากกว่า ๑ วิชา	๓ - ๔	๐	๐
	๔ คาบขึ้นไป	๒	๔.๕๕
สอนวิชาอื่นอีก	๑ - ๒	๓	๖.๘๒
๑ วิชา	๓ - ๔	๓	๖.๘๒
	๔ คาบขึ้นไป	๗	๑๕.๕๑
ทำหน้าที่อื่นๆ	หัวหน้าชุมนุมกีฬา	๑๑	๒๕.๐๐
	ฝ่ายปกครอง	๕	๑๑.๓๖
	คานวิชาการ	๑	๒.๒๗
	หัวหน้าหมวด	๕	๑๑.๓๖

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า งานของครูพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญ รัศมีที่ห้า ที่ต้องทำนอกเหนือจากการสอนวิชาพลศึกษาในตอนกลางวันคือ ร้อยละ ๔.๕๕ ต้องสอนวิชาอื่นอีกมากกว่า ๑ วิชา จำนวน ๔ คาบขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ ๑๕.๕๑ ต้องสอนวิชาอื่นอีก ๑ วิชา จำนวน ๔ คาบขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ ๖.๘๒ ต้องสอนวิชาอื่นอีก ๑ วิชา จำนวน ๑-๒ และ ๓-๔ คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนั้นยังต้องทำหน้าที่อื่นๆอีกคือ ร้อยละ ๒๕.๐๐ เป็นหัวหน้าชุมนุมกีฬา ร้อยละ ๑๑.๓๖ ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองและหัวหน้าหมวด และร้อยละ ๒.๒๗ ทำหน้าที่คานวิชาการ

ตารางที่ ๕ สาเหตุที่ต้องทำหน้าที่ครูพลศึกษา

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งเป็นครูพลศึกษา	๔๐	๕๐.๕๑
ไม่มีครูพลศึกษาทำหน้าที่นี้	๐	๐
สมัครใจเป็นครูพลศึกษา	๔	๕.๐๕
ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบ	๐	๐
รวม	๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า สาเหตุที่ต้องทำหน้าที่เป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า ร้อยละ ๕๐.๕๑ มีตำแหน่งเป็นครูพลศึกษา และร้อยละ ๕.๐๕ สมัครใจเป็นครูพลศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ วิชาพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า
ในปีการศึกษา ๒๕๒๓

วิชา	จำนวนโรงเรียนที่เปิดสอน	ร้อยละ
พ.๐๑๓ วอลเลย์บอล	๑๔	๘๓.๕๐
พ.๐๑๒ บาสเกตบอล	๑๓	๘๑.๒๕
พ.๐๔๔ ลีลาศ	๕	๕๖.๒๕
พ.๐๑๕ เทเบิลเทนนิส	๖	๓๓.๕๐
พ.๔๐๑ แบดมินตัน	๖	๓๓.๕๐
พ.๔๐๖ กิจกรรมเข้าจังหวะ	๕	๓๑.๒๕
พ.๔๐๓ แอสนคบอล	๔	๒๕.๐๐
พ.๔๐๒ กระบี่-กระบอง	๒	๑๒.๕๐
พ.๐๑๑๑ เทนนิส	๑	๖.๒๕
พ.๔๐๔ ตะกร้อ	๑	๖.๒๕
พ.๐๔๗ ยิมส์นาสติก	๑	๖.๒๕
พ.๐๓๒ กรีฑา	๑	๖.๒๕

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า วิชาพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญ
ระดับที่ห้า ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ร้อยละ ๘๓.๕๐ เปิดสอนวิชา พ.๐๑๓ วอลเลย์บอล
ร้อยละ ๘๑.๒๕ เปิดสอนวิชา พ.๐๑๒ บาสเกตบอล ร้อยละ ๕๖.๒๕ เปิดสอนวิชา พ.๐๔๔
ลีลาศ และวิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุดคือ พ.๐๑๑๑ เทนนิส พ.๔๐๔ ตะกร้อ พ.๐๔๗ ยิมส์นาสติก
พ.๐๓๒ กรีฑา คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

ตารางที่ ๑๑ จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักศึกษาต่อ ๑ ห้องเรียน

		จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
จำนวนห้อง	๑ - ๓	๗	๔๓.๘๐
	๔ - ๗	๔	๒๕.๐๐
	๗ ห้องขึ้นไป	๕	๓๑.๒๐
จำนวนนักศึกษาต่อ ๑ ห้อง	๓๑ - ๓๕	๑	๖.๓๐
	๓๖ - ๔๐	๖	๓๗.๕๐
	๔๑ - ๔๕	๖	๓๗.๕๐
	๔๕ คนขึ้นไป	๓	๑๘.๗๐

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า จำนวนห้องเรียนของโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญ ระดับที่ห้า ร้อยละ ๔๓.๘๐ มีจำนวนห้องเรียนอยู่ระหว่าง ๑-๓ ห้อง ร้อยละ ๓๑.๒๐ มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ๗ ห้องขึ้นไป และร้อยละ ๒๕.๐๐ มีจำนวนห้องเรียนอยู่ระหว่าง ๔-๗ ห้อง

สำหรับจำนวนนักศึกษาต่อ ๑ ห้องเรียน ร้อยละ ๓๗.๕๐ มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ ๓๖-๔๐ คน และ ๔๑-๔๕ คน ร้อยละ ๑๘.๗๐ มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ ๔๕ คนขึ้นไป และร้อยละ ๖.๓๐ มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ ๓๑-๓๕ คน

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีปัญหาต่อ
การจัดโครงการพลศึกษาในชั้น

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑. ปัญหาการจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้น	
๑.๑ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	
๑. ครูพลศึกษาไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง.....	๑.๗๕
๒. ครูพลศึกษาไม่เข้าใจนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการสอน วิชาพลศึกษา.....	๑.๖๘
๓. โครงการสอนวิชาพลศึกษาไม่ชัดเจนหรือไม่มีรายละเอียด เพียงพอ.....	๒.๑๖
๔. ครูพลศึกษาต้องทำงานพิเศษนอกเหนือจากชั่วโมงที่สอน.....	๒.๓๐
๕. ครูพลศึกษาสอนไม่ตรงกับความสามารถ ความถนัดของตน....	๑.๗๓
๖. ครูพลศึกษาไม่มีเวลาเตรียมการสอน.....	๑.๘๐
๗. ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร ค่านวิชาการ.....	๒.๕๕
๘. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาไม่ได้รับการพิจารณาเห็นชอบ จากผู้บริหาร.....	๒.๓๘
๙. ครูพลศึกษาไม่ได้รับฐานะความเป็นนักวิชาการในโรงเรียน อย่างเหมาะสม.....	๒.๓๘
๑๐. ครูพลศึกษาไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน.....	๑.๕๕
๑๑. ช่วงเวลาของการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลาในการ เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย.....	๒.๕๕

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
(๑๒) ระยะเวลาของการเรียนการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป.....	๒.๒๐
(๑๓) อัตราส่วนของครูพลศึกษากับนักศึกษาไม่เหมาะสมคือจำนวนครู น้อยแต่นักศึกษามาก.....	๒.๐๕
(๑๔) ทางโรงเรียนมักนำชั่วโมงพลศึกษาไปใช้ในกิจกรรมอย่างอื่น.	๑.๖๘
(๑๕) การเรียนแบบสหศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่นำมาทำให้ยากต่อการ ควบคุมและจัดกิจกรรม.....	๒.๑๘
(๑๖) ครูพลศึกษามีความสามารถตัดสินใจในชั่วโมงเรียนไม่ เพียงพอ.....	๒.๐๕
(๑๗) หน่วยการเรียนของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไปทำให้ครูไม่มี กำลังใจในการสอน.....	๒.๓๙
(๑๘) โรงเรียนไม่มีหนังสือ วารสาร เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาไว้ให้ คนควาอย่างเพียงพอ.....	๒.๗๕
(๑๙) รายได้ที่ได้รับจากการสอนไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน.....	๓.๓๔
(๒๐) เกณฑ์ในการเลือกครูเข้าสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ไม่ยุติธรรม..	๒.๓๒
(๒๑) ครูพลศึกษาไม่ได้ตระหนักในคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่าง ครู-นักศึกษา ผู้ปกครอง หรือบุคคลในชุมชน.....	๑.๘๖
(๒๒) มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างครูพลศึกษากับผู้บริหารไม่ดีเท่าที่ควร...	๑.๘๖

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ รายได้ที่ได้รับจากการสอนไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน โรงเรียนไม่มีหนังสือ วารสาร เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาไว้ให้คนกว่าอย่างเพียงพอ ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ และช่วงเวลาของการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับเวลาในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ หน่วยการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ครูไม่มีกำลังใจในการสอน ความคิดเห็นของครูพลศึกษาไม่ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากผู้บริหาร ครูพลศึกษาไม่ได้รับฐานะความเป็นนักวิชาการในโรงเรียนอย่างเหมาะสม กรณีในการเลือกครูเข้าสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่มุ่งศิษกรรม ครูพลศึกษาต้องทำงานพิเศษนอกเหนือจากชั่วโมงที่สอน ระยะเวลาของการเรียนการสอนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป การเรียนแบบสหศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่นำมาซึ่งการควบคุมและจัดกิจกรรม โครงการสอนวิชาพลศึกษาไม่ชัดเจน หรือไม่มีรายละเอียดเพียงพอ อัตราส่วนของครูพลศึกษากับนักศึกษาไม่เหมาะสม คือ จำนวนครูน้อยแต่นักศึกษามาก ครูพลศึกษามีความสามารถคัดเลือกีฬาในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้ตระหนักในคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักศึกษา ผู้ปกครอง หรือบุคคลในชุมชน มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างครูพลศึกษากับผู้บริหารไม่ดีเท่าที่ควร ครูพลศึกษาไม่มีเวลาเตรียมการสอน ครูพลศึกษาไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง ครูพลศึกษาสอนไม่ตรงกับความสามารถและความถนัดของตน ครูพลศึกษาไม่เข้าใจนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา ทางโรงเรียนมักนำชั่วโมงพลศึกษาไปใช้ในกิจกรรมอย่างอื่น

ตารางที่ ๑๓ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรอื่นๆ
ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๒ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่นๆ	
๑. ฝ่ายบริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร.....	๒.๘๑
๒. การจัดสรรงบประมาณเพื่อกรพลศึกษาไม่เพียงพอ.....	๒.๘๑
๓. การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากครูอื่นๆ.....	๒.๕๓
๔. ฝ่ายบริหารมีนโยบายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่ชัดเจนและแน่นอน	๒.๓๘
๕. การเสริมสร้างขวัญและให้กำลังใจจากผู้บริหารแก่ครูพลศึกษาไม่เท่าที่ควร.....	๒.๖๖
๖. ฝ่ายผู้บริหาร เป็นผู้กำหนดวิชาเรียนโดยครูพลศึกษาไม่มีส่วนร่วม	๑.๓๓
๗. ขาดการนิเทศเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๖๘
๘. ครูอื่นๆเห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่นๆ....	๒.๘๖
๙. ครูอื่นๆคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ.....	๒.๘๘
๑๐. ครูอื่นๆคิดว่าครูพลศึกษาเก่งทางด้านกีฬาแต่คอยทาง ด้านวิชาการ.....	๒.๘๖
๑๑. ครูอื่นๆคิดว่างานด้านโยธาของโรงเรียนเป็นหน้าที่ของ ครูพลศึกษา.....	๒.๖๑

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
(๑๒) นักศึกษาและครูอื่น ๆ คิดว่าวิชาพลศึกษาเรียนอย่างไรก็สอบได้	๒.๘๙
(๑๓) นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะไม่ได้เอาไปสอบเรียนต่อ.....	๒.๘๘
(๑๔) นักศึกษาไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง.....	๒.๗๒
(๑๕) นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผลทำให้การเรียนไม่ดีเท่าที่ควร.....	๒.๘๘
(๑๖) การพัฒนาการทางค่านักศึกษาล้าหลังเกินไปทำให้ครูเกิดความเบื่อหน่าย.....	๒.๘๖
(๑๗) นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ.	๒.๘๙
(๑๘) ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและร่วมมือเท่าที่ควรในการส่งเสริมการเรียนวิชาพลศึกษา.....	๒.๘๒
(๑๙) ครูอื่น ๆ และนักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา.....	๒.๗๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ความเห็นของครูสอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมทางพลศึกษา พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ครูอื่น ๆ เห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพลศึกษาไม่เพียงพอ ครูอื่น ๆ คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ นักศึกษาและครูอื่น ๆ คิดว่าวิชาพลศึกษาเรียนอย่างไรก็สอบได้ นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะไม่ได้เอาไปสอบเรียนต่อ นักศึกษาไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง การเสริมสร้างขวัญและให้กำลังใจจากผู้บริหารแก่ครูพลศึกษาไม่ค้ำเท่าที่ควร ขาดการนิเทศเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา ครูอื่น ๆ คิดว่างานค่านโยบายของโรงเรียนเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากครูอื่น ๆ ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและร่วมมือค้ำเท่าที่ควรในการส่งเสริมการเรียนวิชาพลศึกษา

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผลทำให้การเรียนไม่ค้ำเท่าที่ควร ครูอื่น ๆ คิดว่าครูพลศึกษาเก่งทางด้านกีฬา แต่คอยทางความรู้ด้านวิชาการ การพัฒนาการทางด้านทักษะของนักศึกษาชำเกินไปทำให้ครูเกิดความเบื่อหน่าย ฝ่ายบริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ฝ่ายบริหาร มีนโยบายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่ชัดเจนและแน่นอน ครูอื่น ๆ และนักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ค้ำต่อครูพลศึกษา ฝ่ายบริหาร เป็นผู้กำหนดวิชาเรียนโดยครูพลศึกษาไม่มีส่วนร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
 ด้านโปรแกรมการสอน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๓ ปัญหาเกี่ยวกับโปรแกรมการสอน	
๑. หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสม ที่จะนำมาใช้กับการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า.....	๒.๑๑
๒. โรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาพลศึกษาได้ครบตามที่ หลักสูตรกำหนดไว้.....	๒.๓๐
๓. วิธีการสอนและชั้นของการดำเนินการสอนไม่เหมาะสมกับ สภาวะการณ์.....	๒.๒๐
๔. ครูพลศึกษาไม่เคยสำรวจและศึกษาปัญหาการจัดโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่.....	๒.๓๖
๕. วิชาที่เปิดสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา ในระดับที่ห้า.....	๒.๑๖
๖. วิชาที่เปิดสอนไม่เหมาะสมกับภูมิหลังของนักศึกษา.....	๒.๒๐
๗. วิชาพลศึกษาที่เปิดสอนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม.....	๒.๐๗
๘. ปัญหาในการเลือกเนื้อหาที่ครูพลศึกษาต้องการสอน.....	๑.๘๖
๙. จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ในแต่ละคาบมีมากเกินไป.....	๒.๔๖
๑๐. นักศึกษาไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับการเรียนวิชา พลศึกษา.....	๒.๕๒
๑๑. นักศึกษาขาดระเบียบวินัย ไม่ตรงต่อเวลา.....	๒.๗๕
๑๒. นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอทำให้ผลการเรียนการสอน ไม่ได้ผลเท่าที่ควร.....	๒.๘๒

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
(๑๓) ปัญหาการสอนไม่ได้เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญเพื่อนำไป ใช้ในชีวิตประจำวัน.....	๒.๔๘
(๑๔) การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องวัดหลายด้านทำให้เสียเวลามาก.	๒.๔๑
(๑๕) เกณฑ์การวัดผลวิชาพลศึกษา ไม่ทำให้นักศึกษาเชื่อถือ.....	๑.๕๘
(๑๖) อุบัติเหตุจากการเรียนวิชาพลศึกษา ไม่ได้รับการบริหาร จากโรงเรียน.....	๒.๒๕
(๑๗) จำนวนเวลาเรียนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป.....	๒.๓๖
(๑๘) จำนวนเวลาเรียนแต่ละคาบมีมากเกินไป.....	๑.๘๐
(๑๙) ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้นักศึกษาเกิดความ สนุกสนาน.....	๒.๒๐
(๒๐) สถานที่ เวลา ครูผู้สอนมีจำกัดทำให้แก้ปัญหาได้ยากในเมื่อ ถึงคราวจำเป็น.....	๒.๔๘
(๒๑) ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าว่าจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิด อุปสรรค.....	๒.๒๗
(๒๒) ปัญหาในการทำงานในวันเสาร์ แทนที่จะได้พักผ่อนหรือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	๒.๔๕

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า ปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับโปรแกรมการสอน พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผลการเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร นักศึกษาขาดระเบียบวินัย และไม่ตรงต่อเวลา นักศึกษาไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ปัญหาการสอนไม่ได้ เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน สถานที่ เวลา ครูผู้สอนมีจำกัด ทำให้แก้ปัญหาได้ยากในเมื่อถึงครารจ่าเป็น จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ในแต่ละคาบมีมากเกินไป ปัญหาในการทำงานในวันเสาร์ แทนที่จะได้พักผ่อนหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องวัดหลายด้านทำให้เสียเวลามาก ครูพลศึกษาไม่เคยได้สำรวจและศึกษาปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อีก จำนวนเวลาเรียนแต่ละคาบมีน้อยเกินไป โรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าว่าจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิดอุปสรรค อุบัติเหตุจากการเรียนวิชาพลศึกษาไม่ได้รับการบริการจากโรงเรียน วิธีการสอนและชั้นของการดำเนินการสอนไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ วิชาที่เปิดสอนไม่เหมาะสมกับภูมิหลังของนักศึกษา ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนที่ให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน วิชาที่เปิดสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาในระดับที่หา หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่หา วิชาพลศึกษาที่เปิดสอนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เกณฑ์การวัดผลวิชาพลศึกษาไม่ทำให้นักศึกษาเชื่อถือ ปัญหาในการเลือกเนื้อหาวิชาที่ครูพลศึกษาต้องการจะสอน จำนวนเวลาเรียนแต่ละคาบมีมากเกินไป

ตารางที่ ๑๕ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาค่านอุปกรณ์

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๔ ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่	
ก. อุปกรณ์	
๑. จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา.....	๒.๓๒
๒. อุปกรณ์ไม่ครบทุกประเภทวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน.....	๒.๒๐
๓. ความไม่สะดวกในการนำอุปกรณ์ของโรงเรียนมาใช้ใน การเรียนการสอน.....	๒.๑๘
๔. ความไม่สะดวกในการเก็บอุปกรณ์หลังจากสอนแล้ว.....	๑.๘๕
๕. สภาพอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่ได้มาตรฐาน กับวิชาที่เปิดสอน.....	๑.๘๖
๖. ความไม่สะดวกในการซ่อมแซมอุปกรณ์เพื่อให้ใช้ได้อย่าง รวดเร็ว.....	๒.๒๕
๗. ในการจัดซื้ออุปกรณ์มีความล่าช้าคือเปิดสอนแล้วแต่ยังไม่มี อุปกรณ์.....	๒.๕๐
๘. ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาอุปกรณ์โดยเฉพาะ.....	๒.๘๓
๙. ซากอุปกรณ์อื่นๆที่จะนำมาเป็นเครื่องช่วยใ้ค้อบ้างเพียงพอ... ..	๒.๘๕
๑๐. ซากอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกกันสัดที่สนอุปกรณ์.....	๒.๗๗
๑๑. นักศึกษาไม่ช่วยดูแลและรักษาอุปกรณ์ทำให้ชำรุด สูญหายได้ง่าย.....	๒.๗๐
๑๒. ในการใช้อุปกรณ์ร่วมกันระหว่างนักศึกษานักเรียน ในภาคปกติ.....	๒.๓๐

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
(๑๓) ไม่มีการทำรายการอุปกรณและทำเครื่องหมายอุปกรณทำให้เกิดการสูญหาย.....	๒.๒๓
(๑๔) ก่อนเรียนและหลังจากเลิกเรียนไม่ได้ตรวจความเรียบร้อยของอุปกรณเพราะหลังจากเลิกเรียนเป็นเวลาที่มีค้ทำ ทำให้มีปัญหาในการตรวจสอบอุปกรณ.....	๒.๐๗
(๑๕) นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณไม่เป็น และขาดการทนุถนอมเพราะเพราะถือว่าไม่ใช่ของตน.....	๒.๕๕
(๑๖) เมื่ออุปกรณสูญหายแล้วยากต่อการติดตาม.....	๒.๔๔
(๑๗) ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณการ เรียนวิชาเลือก ทำให้เปิดสอนวิชาเลือกไม่ได้.....	๒.๓๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาอุปกรณ์โดยเฉพาะ ซากอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในคานาสีตทัศน์อุปกรณ์ นักศึกษาไม่ช่วยดูแลและรักษาอุปกรณ์ ทำให้ชำรุดและสูญหายได้ง่าย นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ไม่เป็น และขาดการทนุถนอม เพราะถือว่าไม่ใช่ของตน

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ในการจัดซื้ออุปกรณ์มีความล่าช้า คือ เปิดสอนแล้วแต่ยังไม่มีอุปกรณ์ เมื่ออุปกรณ์สูญหายแล้วยากต่อการติดตามซ้าอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะนำมาเป็นเครื่องช่วยไคอย่างเพียงพอ จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ในการใช้อุปกรณ์ร่วมกันระหว่างนักศึกษานักเรียนภาคปกติ ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนวิชาเลือกทำให้เปิดสอนวิชาเลือกไม่ได้ ความไม่สะดวกในการซ่อมแซมอุปกรณ์เพื่อให้ใช้ไคอย่างรวดเร็ว ไม่มีการทำรายการอุปกรณ์และทำเครื่องหมายอุปกรณ์ ทำให้เกิดการสูญหาย อุปกรณ์ไม่ครบทุกประเภทวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน ความไม่สะดวกในการนำอุปกรณ์ของโรงเรียนมาใช้ในการเรียนการสอน ก่อนเรียนและหลังจากเลิกเรียนไม่ไคตรวจความเรียบร้อยของอุปกรณ์ เพราะหลังจากเลิกเรียนเป็นเวลาที่มีค้ค่าทำให้มีปัญหาคในการตรวจสอบอุปกรณ์ ความไม่สะดวกในการเก็บอุปกรณ์หลังจากสอนแล้วสภาพอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่ได้มาตรฐานกับวิชาที่สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาค้นสถานที่

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
ข. สถานที่	
๑. สถานที่ไม่สะอาดและไม่เหมาะสมกับการเรียนประกอบ กิจกรรมทางพลศึกษา.....	๒.๒๐
๒. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม...	๒.๕๒
๓. ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะ.....	๒.๓๕
๔. ขาดสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม.....	๒.๕๓
๕. ขาดสถานที่เพื่อใช้เรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้ง.....	๒.๓๖
๖. ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม พลศึกษา.....	๒.๖๑
๗. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาไม่เอกเทศ และมีสิ่งรบกวน.....	๒.๕๕
๘. แสงสว่างไม่เพียงพอในขณะที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.	๒.๕๐
๙. ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์เป็นสัดส่วน.....	๒.๓๕
๑๐. สนามไม่ไค้มาตรฐานที่ค้ต่อกิจกรรมพลศึกษาที่เบ้คสอน.....	๒.๐๓
๑๑. สนามที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับนักเรียนภาคปกติ.....	๒.๓๖
๑๒. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาใช้ไม่ไค้เต็มทีลลอคช่วงระยะเวลา ที่สอน.....	๒.๕๓
๑๓. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เพื่อกิจกรรมอย่างอื่นค้วย...	๒.๕๑
๑๔. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ห่างจากตัวอาคารเรียนมาก เกินไป.....	๑.๘๒
๑๕. สถานที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้ตัวอาคารเรียนมากเกินไป.	๒.๕๑

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
(๑๖) สถานที่ไม่สะดวกในการคัดแปลงและปรับปรุงให้เหมาะสมกับโอกาส.....	๒.๑๖
(๑๗) ความไม่ปลอดภัยและไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา.....	๒.๑๑

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ปัญหาของครูสอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา สถานที่สอนวิชาพลศึกษาไม่เอิกเทศและมีสิ่งรบกวน สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ แสงสว่างไม่เพียงพอ ในขณะที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ขาดสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม สถานที่สอนวิชาพลศึกษาใช้ไม่ได้เต็มที่ตลอดช่วงระยะเวลาที่สอน สถานที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เพื่อกิจกรรมอย่างอื่นด้วย สถานที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้ตัวอาคารเรียนมากเกินไป ขาดสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้ง สนามที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกันกับนักเรียนภาคปกติ ห้องน้ำห้องส้วมไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์เป็นสัดส่วน สถานที่ไม่สะอาดและไม่เหมาะสมกับการเรียนและประกอบกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ไม่สะดวกในการคัดแปลงและปรับปรุงให้เหมาะสมกับโอกาส ความไม่ปลอดภัยและไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา สนามไม่ได้มาตรฐานที่คอกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน สถานที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ห่างจากตัวอาคารเรียนมากเกินไป

ตารางที่ ๑๗ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
 ด้านหลักสูตรและเอกสารอื่นๆ

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๕ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารอื่นๆ	
๑. คำร่าที่จะใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมทางพลศึกษามีน้อย.....	๒.๓๓
๒. นักศึกษาไม่มีแบบเรียนทำให้เรียนได้ช้า ไม่ได้ผลเท่าที่ควร..	๒.๓๖
๓. เนื้อหาในหลักสูตร ไม่สนองความต้องการและความสนใจ ของนักศึกษา.....	๒.๒๗
๔. ขาดกติกามาตรฐานของกีฬาแต่ละประเภท.....	๒.๒๐
๕. เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันง่ายเกินไป..	๒.๐๐
๖. เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันยากเกินไป..	๑.๙๘
๗. โรงเรียนไม่มีหนังสือ เอกสารทางค่านพลศึกษาให้ครูได้ ค้นคว้า.....	๒.๖๖
๘. หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง นักศึกษาขาดความรู้และทักษะ พื้นฐานเพราะว่าการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ในระดับอื่นๆไม่มีวิชา พลศึกษามาก่อน.....	๒.๕๕
๙. ครูพลศึกษาไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างแจ่มแจ้ง.....	๑.๙๘
๑๐. ขาดคู่มือสำหรับครูเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๒๕
๑๑. คำอธิบายรายวิชาไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอ.....	๒.๓๔
๑๒. ลักษณะของหลักสูตรมีความยืดหยุ่นไม่เพียงพอที่จะให้นักศึกษา ได้เลือกวิชาเลือก.....	๒.๕๕

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารอื่น ๆ พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ตารางที่จะใช้คนควาความรู้เพิ่มเติมทางพลศึกษามีน้อย โรงเรียนไม่มีหนังสือ เอกสารทางคานพลศึกษาให้ครูใดคนควาหลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง นักศึกษาขาดควารูและทักษะพื้นฐานเพราะว่าการศึกษานักเรียนในระดับอื่น ๆ ไม่มีวิชาพลศึกษามาก่อน ลักษณะของหลักสูตรมีความยืดหยุ่นไม่เพียงพอที่จะให้นักศึกษาได้เลือกวิชาเลือก

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาไม่มีแบบเรียนทำให้เรียนไควา ไม่ได้ผลเท่าที่ควร คาอธิบายรายวิชาไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอเนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษา ขาดคู่มือสำหรับครูเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา ขาดคคิกามาตรฐานของกีฬาแต่ละประเภท เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันง่ายเกินไป เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันยากเกินไป ครูพลศึกษาไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างแจ่มแจ้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
การจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๒. ปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ	
๑. ภาควิชากรที่จะมาช่วยเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการ	๒.๘๐
๒. ไม่สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการให้นักศึกษาเลือกได้ตามความสนใจ.....	๒.๘๕
๓. ช่วงและระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมนันทนาการไม่เอื้ออำนวย.	๒.๕๓
๔. ครูอื่นๆไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ.	๒.๖๔
๕. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๔๓
๖. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ.	๒.๓๒
๗. โรงเรียนจัดกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ.....	๒.๕๕
๘. นักศึกษาสนใจเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันมากกว่าเล่นเพื่อนันทนาการ.	๒.๔๖
๙. กิจกรรมนันทนาการที่จัดไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา.....	๒.๓๔
๑๐. ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการค่านันทนาการ.....	๒.๕๓
๑๑. ไม่มีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสำหรับดำเนินการค่านันทนาการ.	๒.๘๐
๑๒. ครูพลศึกษาไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๑.๕๖
๑๓. นักศึกษาและครูอื่นๆไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๔๓

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๓. มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนไม่จูงใจให้นักศึกษาได้	
เข้าร่วมกิจกรรม.....	๒.๓๐
๑๕. กิจกรรมที่จัดมักสร้างปัญหาและภาระให้แก่บุคลากรภายในโรงเรียน	๒.๒๗
๑๖. นักศึกษาไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมนันทนาการของตนเอง.....	๒.๕๗
๑๗. กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักศึกษาจะนำไปปฏิบัตินอก	
โรงเรียน.....	๒.๒๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่าปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงและระยะเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมนันทนาการไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินงานนันทนาการ ไม่สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการให้นักศึกษาเลือกได้ตามความสนใจ ขาดวิทยากรที่จะมาช่วยเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดกิจกรรมนันทนาการ ไม่มีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสำหรับดำเนินงานนันทนาการ ครูอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โรงเรียนจัดกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ นักศึกษาไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมนันทนาการของตนเอง

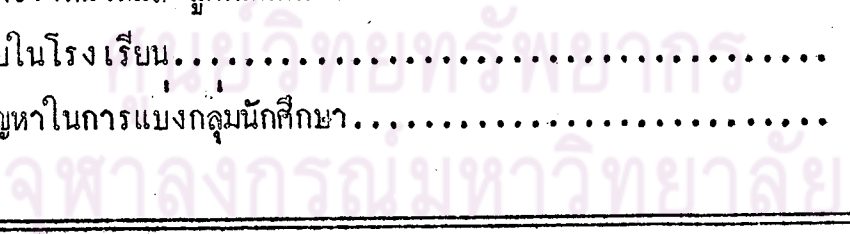
ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาสนใจเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันมากกว่าเล่นเพื่อนันทนาการ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษาและครูอื่น ๆ ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการที่จัดไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนไม่จูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่จัดมักไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักศึกษาจะนำออกไปปฏิบัตินอกโรงเรียน ครูพลศึกษาไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๓. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายใน	
๑. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่.....	๒.๓๓
๒. ครูอื่นๆภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขัน.....	๒.๖๑
๓. ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนผู้ใหญ่.....	๒.๑๑
๔. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควร.....	๒.๒๐
๕. ครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ตน ทำให้ผลการสอน ในชั้นเสียไป.....	๑.๘๖
๖. ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้..	๒.๓๔
๗. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีไม่เพียงพอ.....	๒.๓๒
๘. เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นๆเสียไป ครูอื่นๆ เห็นว่าตนเสียประโยชน์.....	๒.๔๖
๙. ไม่มีสวัสดิการ คำนวณความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขัน ที่เท่าที่ควร.....	๒.๓๔
๑๐. กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๐๐
๑๑. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่จัดให้มีแข่งขัน.....	๒.๔๓

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๒. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน.....	๒.๘๙
๑๓. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมประเภทกีฬาที่จัดแข่งขัน.....	๒.๗๕
๑๔. ขาดการประสานงานที่ีระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษา	๒.๓๖
๑๕. งบประมาณสำหรับค่าเเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ.....	๒.๘๒
๑๖. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม	๒.๕๕
๑๗. ในการแข่งขันกีฬาผู้ค้ำึงถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไปจึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอ ๆ	๒.๗๕
๑๘. ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำึงถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไปจึงเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี.....	๒.๕๒
๑๙. ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้างความสามัคคี.....	๒.๒๐
๒๐. ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน.....	๒.๑๘
๒๑. มีปัญหาในการแบ่งกลุ่มนักศึกษา.....	๒.๑๘

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน จนประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมประเภทกีฬาที่จัดแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาอยู่ค้ำนึ่งถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไปจึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอ ๆ ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ครูอื่น ๆ ภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม ในการแข่งขันกีฬาอยู่ค้ำนึ่งถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไปจึงเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นเสียไป ครูอื่น ๆ เห็นว่าตนเองเสียประโยชน์ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษา ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้ ไม่มีสวัสดิการค่านความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เขาแข่งขันดีเท่าที่ควร ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้างความสามัคคี ขาดเจ้าหน้าที่และบุคลากรกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีปัญหาในการแบ่งกลุ่มนักศึกษา ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนผู้ใหญ่ กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่นักศึกษาให้ผลการสอนในชั้นเสียไป

ตารางที่ ๒๐ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๔. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	
๑. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาสำหรับ นักศึกษาผู้ใหญ่.....	๒.๕๑
๒. ครูอื่นภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน.....	๒.๗๐
๓. ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน.....	๒.๓๘
๔. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือดีเท่าที่ควร.....	๒.๓๘
๕. ครูพลศึกษาเห็นว่า เป็นการเพิ่มภาระให้แก่คนทำให้ผลการสอน ในชั้นเสียไป.....	๒.๒๓
๖. ไม่สามารถที่จะหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันได้.....	๒.๘๒
๗. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ.....	๒.๖๔
๘. เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นๆเสียไป ครูอื่นๆ เห็นว่าคนเสียประโยชน์.....	๒.๗๐
๙. ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขัน ดีเท่าที่ควร.....	๒.๕๕
๑๐. กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๒๓
๑๑. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน.....	๒.๕๕
๑๒. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน.....	๒.๘๐
๑๓. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน.....	๒.๘๒

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๔. ขาดการประสานงานที่ีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่วัยกัน.....	๒.๘๖
๑๕. งบประมาณสำหรับค่าเินการแข่งชันมีไม่เพียงพอ.....	๓.๐๗
๑๖. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม.....	๒.๖๑
๑๗. ในการแข่งชันกีฬาผู้ค้ำึงถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอ.....	๒.๖๑
๑๘. ในการแข่งชันกีฬาผู้เล่นค้ำึงถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี.....	๒.๕๐
๑๙. ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้างความสามัคคี.....	๒.๓๖
๒๐. ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดค้ำเนินการแข่งชันกีฬา ระหว่างโรงเรียน.....	๒.๕๒
๒๑. มีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา.....	๒.๔๘
๒๒. ไม่สามารถรวมทีมนักกีฬาได้เพราะนักกีฬาส่วนใหญ่ต้องมีการะรับนิคชอบ.....	๒.๘๒
๒๓. นักศึกษาเห็นว่าการกีฬาไมได้ส่งเสริมการ เรีนและอาชีพของตน.....	๒.๖๘
๒๔. นักศึกษาไม่อยากเข้าร่วมเพราะคิดว่าตนเองพ่นวัยไปแล้ว.....	๒.๕๐
๒๕. ไม่สะดวกในการ เดินทางไปรวมแข่งชัน.....	๒.๖๑
๒๖. เมื่อมีการแข่งชันมักไม่มีคนไปเชียร์ทำให้หมคกำลังใจแข่งชัน...	๒.๖๑
๒๗. นักศึกษาส่วนใหญ่มีมาตรฐานทางกีฬาต่ำกว่านักเรียนภาคปกติในระดับเดียวกันทำให้นักศึกษาเห็นว่าตนเองไม่ประสบผลสำเร็จ..	๒.๕๗

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า ปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ขาดการประสานงานที่ีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน ไม่สามารถที่จะหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันได้ นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน ไม่สามารถรวมทีมนักกีฬาได้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีภาระรับผิดชอบ นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนแข่งขัน ครูอื่น ๆ ภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่น ๆ เสียไป ครูอื่น ๆ เห็นว่าคนเสียประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่าการกีฬาไม่ได้ส่งเสริมการเรียนและอาชีพของตน ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันไม่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม ในการแข่งขันผู้ค้ำถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป จึงเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ไม่สะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขัน เมื่อมีการแข่งขันมักไม่มีคนไปเชียร์ทำให้หมดกำลังใจแข่งขัน ไม่มีสวัสดิการค้ำ ความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขันคือเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่มีมาตรฐานทางกีฬาต่ำกว่านักเรียนภาคปกติในระดับเดียวกัน ทำให้ นักศึกษาเห็นว่าตัวเองไม่ประสบผลสำเร็จ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน ขาดเจ้าหน้าที่และบุคลากรกีฬาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไปจึงเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี นักศึกษาไม่อยากจะเข้าร่วมเพราะคิดว่าตนเองพ่ายไปแล้ว มีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือคือเท่าที่ควร ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้างความสามัคคี ครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่นักเรียน ทำให้ผลการสอนในชั้นเสียไป กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ตารางที่ ๒๑ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
การจัดโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษา

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๕. ปัญหาการจัดโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษา	
๑. ไม่มีผู้รับผิดชอบในโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษา.....	๒.๘๒
๒. ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่อง ทางร่างกาย	๒.๘๓
๓. นักศึกษาเห็นว่า เป็นการเน้นปมค้อยของคนในการที่จะเข้าร่วม กิจกรรมบรรณาธิการทางพลศึกษา.....	๒.๘๐
๔. นักศึกษาขาดความพยายามที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องของตน เพราะต้องใช้เวลานานจึงจะเห็นผล.....	๒.๕๕
๕. ครูพลศึกษาไม่ทราบวิธีดำเนินการโครงการบรรณาธิการ.....	๒.๓๔
๖. โรงเรียนไม่มีโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษาไว้เลย.....	๒.๘๒
๗. ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถในการจัดโครงการบรรณาธิการ ทางพลศึกษา.....	๒.๒๕
๘. โรงเรียนไม่มีสถานที่ ที่เหมาะสมสำหรับจัดโครงการบรรณาธิการ ทางพลศึกษา.....	๒.๘๖
๙. โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นในการจัดโครงการบรรณาธิการ.....	๒.๘๖
๑๐. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของโครงการบรรณาธิการทางพลศึกษา เพราะเห็นว่ามีผู้ใช้บริการน้อย.....	๒.๘๒
๑๑. ครูขาดการประสานงาน: ปรึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางกาย กับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ.....	๒.๘๒

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๒. ครูขาดเทคนิคและวิธีการวินิจฉัย เกี่ยวกับความผิดปกติทั่วไปของ นักศึกษา.....	๒.๕๒
๑๓. ครูไม่แน่ใจว่าจะจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางกายได้ อย่างถูกต้อง.....	๒.๕๕
๑๔. นักศึกษาไม่มั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถของครูที่จะช่วย แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้.....	๒.๕๒
๑๕. นักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกายมักสร้างปัญหาในการวัดผลวิชา พลศึกษา.....	๒.๖๘
๑๖. นักศึกษายังมีความเชื่อว่าแพทย์เท่านั้นที่จะแก้ไขข้อบกพร่องทาง กายของตนได้.....	๒.๘๒
๑๗. กว่าโครงการนี้จะเห็นผลต้องใช้เวลาานทำให้ผู้บริหารและ นักศึกษาหมดศรัทธา.....	๒.๗๗
๑๘. นักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกายเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นอุปสรรคต่อ ตนจึงไม่อยากเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	๒.๗๗
๑๙. โครงการบรรดิกการทางพลศึกษามักกระทบกระเทือนต่อการจัดสอน ตามปกติ.....	๒.๘๘

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่า ปัญหาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการจัดโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกาย โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นในการจัดโครงการกิจกรรมบรรดิกการ ไม่มีผู้รับผิดชอบในโครงการกิจกรรมบรรดิกการทางพลศึกษา โรงเรียนไม่มีโครงการบรรดิกการทางพลศึกษาได้เลย ครูขาดการประสานงานปรึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางกายกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ กว่าโครงการนี้จะเห็นผลต้องใช้เวลานานทำให้ผู้บริหารและนักศึกษาหมดศรัทธา นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเน้นปมค้อยในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมบรรดิกการ นักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกายเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นอุปสรรคต่อตนจึงไม่อยากเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของโครงการบรรดิกการทางพลศึกษา เพราะเห็นว่านักศึกษาใช้บริการน้อย โรงเรียนไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับจัดโครงการกิจกรรมบรรดิกการ นักศึกษายังมีความเชื่อว่าแพทย์เท่านั้นที่จะแก้ไขข้อบกพร่องทางกายของตนได้ นักศึกษาขาดความพยายามที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเพราะต้องใช้เวลานานจึงจะเห็นผล ครูไม่แน่ใจว่าจะจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางกายได้อย่างถูกต้อง ครูขาดเทคนิคและวิธีการวินิจฉัยเกี่ยวกับความผิดปกติทั่วไปของนักศึกษา นักศึกษาไม่มั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถของครูที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกายมักสร้างปัญหาในการวัดผลวิชาพลศึกษา โครงการบรรดิกการทางพลศึกษามักกระทบกระเทือนต่อการจัดสอนตามปกติ ครูพลศึกษาไม่ทราบวิธีการดำเนินงานโครงการบรรดิกการทางพลศึกษาอย่างแท้จริง ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถในการจัดโครงการกิจกรรมบรรดิกการทางพลศึกษา

ตารางที่ ๒๒ จำนวนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๓๕	๕๕.๕๕
หญิง	๑๒๕	๕๑.๑๒
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๒ แสดงว่า จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๕๕.๕๕ เป็นเพศชาย และร้อยละ ๕๑.๑๒ เป็นเพศหญิง

ตารางที่ ๒๓ ระดับอายุของนักศึกษา

อายุ/ปี	จำนวน	ร้อยละ
๑๕ - ๒๐	๑๔๔	๔๗.๓๗
๒๑ - ๒๕	๑๒๐	๓๙.๔๗
๒๖ - ๓๐	๓๑	๑๐.๒๐
มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป	๕	๒.๙๖
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๓ แสดงว่า ระดับอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๔๗.๓๗ มีอายุอยู่ระหว่าง ๑๕-๒๐ ปี ร้อยละ ๓๙.๔๗ มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๑-๒๕ ปี ร้อยละ ๑๐.๒๐ มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๖-๓๐ ปี และร้อยละ ๒.๙๖ มีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๒๔ สถานภาพการสมรสของนักศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	๒๗๕	๕๐.๕๖
มีครอบครัว	๒๖	๔.๕๕
หม้าย	๓	๐.๕๕
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่า สถานภาพการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ ระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๕๐.๕๖ เป็นโสด ร้อยละ ๔.๕๕ มีครอบครัวแล้ว และร้อยละ ๐.๕๕ เป็นหม้าย

ตารางที่ ๒๕ ระดับการศึกษาของนักศึกษา ก่อนจะเข้ามาศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๐๕	๖๗.๕๓
การศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่สี่	๔๕	๒๕.๒๔
สอบเทียบจากบุคคลภายนอก	๖	๑.๕๗
ผู้ช่วยพยาบาล-พลตำรวจ	๔	๑.๓๒
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่า ระดับการศึกษาของนักศึกษา ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๖๗.๕๓ จบจากมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๒๕.๒๔ จบจากการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่สี่ ร้อยละ ๑.๕๗ จบจากการสอบเทียบจากบุคคลภายนอก และร้อยละ ๑.๓๒ จบจากผู้ช่วยพยาบาล และพลตำรวจ

ตารางที่ ๒๖ ระยะเวลาที่จบการศึกษาก่อนเข้าศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ สายสามัญ
ระดับที่ห้า

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อทันที	๘๒	๒๖.๕๓
๑ - ๒ ปี	๑๔๑	๔๖.๓๔
๓ - ๔ ปี	๔๘	๑๕.๕๓
มากกว่า ๔ ปี	๓๓	๑๐.๕๖
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่า ระยะเวลาที่นักศึกษาจบการศึกษาก่อนที่จะเข้ามาศึกษา
ในโรงเรียนผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๔๖.๓๔ จบการ
ศึกษามาแล้ว ๑-๒ ปี จึงศึกษาต่อ ร้อยละ ๒๖.๕๓ จบแล้วศึกษาต่อทันที ร้อยละ ๑๕.๕๓
จบการศึกษาแล้ว ๓-๔ ปี จึงศึกษาต่อ และร้อยละ ๑๐.๕๖ จบการศึกษามาแล้วมากกว่า
๔ ปี จึงได้ศึกษาต่อ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ สาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้ศึกษาตามวัย

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหาทางเศรษฐกิจ	๓๓	๒๕.๓๓
มีปัญหาทางครอบครัว	๑๐๓	๓๓.๘๘
สอบแข่งขันไม่ได้	๔๘	๑๕.๓๘
เรียนวิชาชีพ	๑๕	๔.๕๓
ประกอบอาชีพ	๒๓	๗.๕๓
ไม่อยากเรียนและไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา	๓๘	๑๒.๕๐
รวม	๓๐๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๗ แสดงว่า สาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้ศึกษาตามวัย ร้อยละ ๓๓.๘๘ มีปัญหาทางครอบครัว ร้อยละ ๒๕.๓๓ มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕.๓๘ สอบแข่งขันไม่ได้ ร้อยละ ๑๒.๕๐ ไม่อยากเรียนและไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา ร้อยละ ๗.๕๓ ต้องประกอบอาชีพ และร้อยละ ๔.๕๓ ต้องเรียนวิชาชีพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘ อาชีพของนักศึกษา

	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประกอบอาชีพ	๖๒	๒๐.๓๙
ประกอบอาชีพ	๒๔๒	๗๙.๖๑
อาชีพ		
รับราชการ	๓๒	๒๙.๗๕
ลูกจ้าง	๑๓๔	๕๕.๓๗
ค้าขาย	๓๖	๑๔.๘๘
รวม	๒๔๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๗๙.๖๑ ต้องประกอบอาชีพ ร้อยละ ๒๐.๓๙ ไม่ประกอบอาชีพ ส่วนประเภทอาชีพนั้น ร้อยละ ๕๕.๓๗ มีอาชีพเป็นลูกจ้าง ร้อยละ ๒๙.๗๕ รับราชการ และร้อยละ ๑๔.๘๘ มีอาชีพค้าขาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๙ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน

รายได้(บาทต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
๑๐๐๐ - ๒๐๐๐	๑๘๕	๓๖.๑๓
๒๐๐๑ - ๓๐๐๐	๕๕	๑๑.๑๑
๓๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๕	๕.๙๕
รวม	๒๕๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๒๙ แสดงว่า รายได้ของนักศึกษาจากการประกอบอาชีพ ร้อยละ ๓๖.๑๓ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๑๐๐๐-๒๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๑๑.๑๑ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๒๐๐๑-๓๐๐๐ บาทต่อเดือน และร้อยละ ๕.๙๕ มีรายได้ตั้งแต่ ๓๐๐๑ บาทขึ้นไปต่อเดือน

ตารางที่ ๓๐ ภูมิลำเนาของนักศึกษา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	๑๓๐	๕๕.๕๒
ต่างจังหวัด	๑๐๔	๔๒.๐๘
รวม	๒๓๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๓๐ แสดงว่า ภูมิลำเนาของนักศึกษานักใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๕๕.๕๒ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ ร้อยละ ๔๒.๐๘ มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

ตารางที่ ๓๑ สภาพที่อยู่อาศัยของนักศึกษา

สภาพที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านตัวเอง	๑๒๑	๓๘.๘๐
บ้านเช่า	๘๘	๓๐.๘๒
บ้านญาติ	๖๘	๒๒.๓๓
หอพัก	๑๘	๕.๖๑
วัด	๓	๑.๐๐
รวม	๓๐๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๓๑ แสดงว่า สภาพที่อยู่อาศัยของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๓๘.๘๐ อยู่บ้านตัวเอง ร้อยละ ๓๐.๘๒ อยู่บ้านเช่า ร้อยละ ๒๒.๓๓ อยู่บ้านญาติ ร้อยละ ๕.๖๑ อยู่หอพัก และร้อยละ ๑.๐๐ อยู่วัด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒ ความต้องการของนักศึกษา หลังจากจบการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น	๒๖๖	๘๓.๕๐
ประกอบอาชีพเสริม	๒๒	๗.๒๔
หาอาชีพใหม่โดยไม่ศึกษาต่อ	๑๑	๓.๖๒
แล้วแต่สถานการณ์	๕	๑.๖๔
รวม	๓๐๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๓๒ แสดงว่า ความต้องการของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับที่ห้า ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๘๓.๕๐ ต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ร้อยละ ๗.๒๔ ต้องการประกอบอาชีพเสริม ร้อยละ ๓.๖๒ ต้องการหาอาชีพใหม่โดยไม่ศึกษาต่อ และร้อยละ ๑.๖๔ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ ค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีปัญหาต่อการจัดโครงการผลศึกษาในชั้น

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑. ปัญหาการจัดโครงการสอนผลศึกษาในชั้น	
๑.๑ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน	
๑. ท่านไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชา ผลศึกษาอย่างแท้จริง	๑.๘๖
๒. หลักสูตรวิชาผลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสมกับ วัยของท่าน.....	๑.๗๗
๓. อาชีพหรืองานประจำของท่านเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชา ผลศึกษา.....	๑.๗๘
๔. กิจกรรมและเนื้อหาวิชาผลศึกษาที่จัดไม่สนองความต้องการ ของท่าน.....	๑.๘๘
๕. ท่านไม่มีโอกาสเลือกวิชาผลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือกเพราะ ต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด.....	๒.๓๘
๖. ค่าของหน่วยกิตเรียนวิชาผลศึกษาน้อยเกินไปความสนใจจึง ลดไปด้วย.....	๑.๘๗
๗. ช่วงเวลาที่เรียนวิชาผลศึกษาไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย.....	๒.๑๘
๘. ระยะเวลาที่เรียนวิชาผลศึกษาในแต่ละคาบน้อยเกินไป....	๒.๕๕
๙. ทักษะความรู้และความสามารถทางผลศึกษาของท่านไม่เพียงพอ.๒.๑๘	
๑๐. ท่านมีปัญหาหลายด้าน ทำให้เข้าเรียนได้ไม่ทันเวลา.....	๒.๑๕
๑๑. ในการเรียนแบบสหศึกษาท่านมักมีปัญหาคือการเข้าร่วม กิจกรรมผลศึกษา.....	๑.๘๒

ตารางที่ ๓๓ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๒. ท่านไม่มีเวลาฝึกซ้อมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างเพียงพอ.....	๒.๖๓
๑๓. ก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษาท่านมักมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว	๒.๐๘
๑๔. ถ้าท่านเอาจริงเอาจังกับการเรียนวิชาพลศึกษามาก มักทำให้ ผลการเรียนวิชาอื่น ๆ เสียไปด้วย.....	๑.๙๘
๑๕. การวัดผลวิชาพลศึกษาไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนทำให้ท่านไม่ทุ่มเท กับการเรียน.....	๒.๐๒
๑๖. เมื่อเทียบกับการเรียนวิชาอื่น ๆ แล้วการเรียนวิชาพลศึกษามี ปัญหาในระดับใด.....	๑.๘๘
๑๗. ความไม่สะดวกในการเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียน.....	๒.๐๙
๑๘. สวัสดิภาพในการเดินทางไปและกลับระหว่างบ้านและโรงเรียน.	๒.๑๘
๑๙. ค่าของหน่วยกิตในปัจจุบันแพงเกินไป.....	๒.๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๓ แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีปัญหาต่อการจัดโครงการ
พลศึกษาในชั้น พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ผู้เรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมกิจกรรมทาง
พลศึกษา ระยะเวลาที่เรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบน้อยเกินไป

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้เรียนไม่มีโอกาส
เลือกวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด ค่าของหน่วยกิต
ในปัจจุบันแพงเกินไป ทักษะและความรู้ความสามารถทางพลศึกษาของผู้เรียนไม่เพียงพอ
ช่วงเวลาเรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ผู้เรียนมีปัญหา
หลายด้านทำให้เข้าเรียนได้ไม่ทันตามเวลา สวัสดิภาพในการเดินทางไปและกลับระหว่าง
บ้านและโรงเรียน ความไม่สะดวกในการเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียน ก่อนถึงชั่วโมง
พลศึกษาผู้เรียนมักมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว การวัดผลทางวิชาพลศึกษาไม่มีกฎ-
เกณฑ์ที่แน่นอนทำให้ผู้เรียนไม่ทุ่มเทกับการเรียน กิจกรรมและเนื้อหาของวิชาพลศึกษาที่จัด
ไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ค่าของหน่วยการเรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ความ
สนใจจึงลดไปควย ถ้าผู้เรียนเอาจริงเอาจังกับการเรียนวิชาพลศึกษามากมักทำให้ผลการ
เรียนวิชาอื่น ๆ เสียไปควย ในการเรียนแบบสหศึกษาผู้เรียนมักมีปัญหาต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมพลศึกษา เมื่อเทียบกับการเรียนวิชาอื่น ๆ แล้วการเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ใน
ระดับน้อย ผู้เรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาพลศึกษาอย่าง
แท้จริง หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
อาชีพหรืองานประจำของผู้เรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๒ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ	
๑. ทักษะ ความรู้และความสามารถของครูผู้สอนวิชาผลศึกษา ไม่เหมาะสม.....	๑.๗๓
๒. การเข้าสอนไม่สม่ำเสมอและไม่ตรงต่อเวลาของครูผลศึกษา.	๑.๗๓
๓. คุณภาพของครูผลศึกษาไม่เหมาะสม.....	๑.๖๘
๔. ครูผลศึกษาไม่ตั้งใจและทุ่มเทในการสอนเท่าที่ควร.....	๑.๘๓
๕. ครูผลศึกษาไม่ให้ความเสมอภาคในการถ่ายทอดความรู้.....	๑.๖๘
๖. ครูผลศึกษาไม่แนะแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนแต่ละคน.	๒.๐๑
๗. ครูอื่น ๆ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผลศึกษาและวิชาผลศึกษา.....	๑.๖๖
๘. การจัดกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากครูอื่น ๆ.	๒.๐๐
๙. การจัดกิจกรรมการเรียนผลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือ จากนักศึกษา.....	๒.๐๓
๑๐. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาเพราะ ไม่ได้เอาไปสอบเรียนต่อ.....	๒.๓๖
๑๑. นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าวิชาผลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ.	๒.๒๐
๑๒. นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ไม่ชอบกีฬาเพราะไม่มีทักษะมาก่อน.....	๒.๒๘
๑๓. เวลาที่นักศึกษานำมาใช้ฝึกซ้อมกิจกรรมผลศึกษาไม่มีครูผลศึกษา คอยดูแล แนะนำ.....	๒.๐๑

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

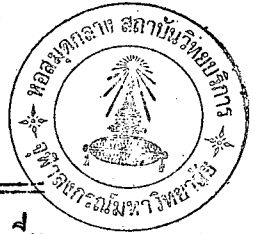
ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๔. เมื่อเรียนวิชาพลศึกษาไปแล้ว ท่านไม่ทราบว่าจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร.....	๒.๐๐
๑๕. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและร่วมมือเท่าที่ควรในกาส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๒๕
๑๖. ในการวัดผลการเรียนครูพลศึกษาไม่มีความยุติธรรมเพียงพอ...	๑.๗๕
๑๗. ครูพลศึกษาไม่ไ้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา.....	๒.๐๖
๑๘. ครูอื่น ๆ และนักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา.....	๑.๗๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๘ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ที่มีปัญหาต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะไม่ได้เอาไปสอบเรียนตอ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบกีฬาเพราะไม่มีทักษะมาก่อน ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและร่วมมือ คือเท่าที่ควรในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากนักศึกษา ครูพลศึกษาไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา ครูพลศึกษาไม่แนะแนวทาง เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนแต่ละคน เวลาที่นักศึกษาใช้ฝึกซ้อม กิจกรรมพลศึกษาไม่มีครูพลศึกษาคอยดูแลแนะนำ การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนขาดการร่วมมือจากครูอื่น ๆ เมื่อเรียนวิชาพลศึกษาไปแล้วผู้เรียนไม่ทราบว่าจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร ครูพลศึกษาไม่ตั้งใจและทุ่มเทในการสอนเท่าที่ควร ในการวัดผลการเรียนครูพลศึกษาไม่มีความยุติธรรมเพียงพอ ทักษะความรู้และความสามารถของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม การเข้าสอนไม่สม่ำเสมอและไม่ตรงต่อเวลาของครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ให้ความเสมอภาคในการถ่ายทอดความรู้ บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม ครูอื่น ๆ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษาและวิชาพลศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาทางค่าน
โปรแกรมการเรียน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑. ปัญหาเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียน	
๑. หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ห้า.....	๑.๔๗
๒. การสอนไม่ได้เน้นให้ท่านเห็นความสำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....	๒.๑๔
๓. โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตร.....	๒.๕๒
๔. การสอนของครูพลศึกษาไม่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออก.....	๒.๐๘
๕. นักศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดวิชาเรียน....	๒.๖๘
๖. วิชาพลศึกษาที่จัดสอนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม.....	๒.๒๘
๗. เนื้อหาและกิจกรรมที่จัดไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักศึกษา.....	๒.๑๘
๘. เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ ๑ คาบน้อยเกินไปทำให้ไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะ.....	๒.๗๑
๙. ในการเรียนวิชาพลศึกษานักศึกษาไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเอง.....	๒.๓๘
๑๐. นักศึกษาส่วนมากมาเรียนได้ไม่สม่ำเสมอทำให้ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร.....	๒.๕๔
๑๑. นักศึกษาไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพในโรงเรียนมักมีปัญหา ด้านสุขภาพ.....	๒.๖๓
๑๒. โปรแกรมการเรียนการสอน นักศึกษาไม่เคยทราบล่วงหน้าทำให้เตรียมตัวไม่ทัน.....	๑.๘๖

ตารางที่ ๓๕ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๓. การวัดผลวิชาพลศึกษาไม่น่าเชื่อถือเหมือนวิชาอื่น ๆ	๑.๘๘
๑๔. การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องเสียเวลามากเพราะต้องวัด หลายด้าน.....	๒.๐๒
๑๕. โปรแกรมที่จัดไม่สามารถยืดหยุ่นได้เท่าที่ควรในกรณีจำเป็น..	๒.๒๐
๑๖. ในวันเสาร์แทนที่จะได้พักผ่อนหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว แต่ ต้องมาเรียน.....	๒.๒๒
๑๗. จำนวนเวลาเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละความน้อยเกินไป.....	๒.๓๘
๑๘. จำนวนเวลาเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละความมากเกินไป.....	๑.๘๓
๑๙. นักศึกษามักมีเวลาว่างไม่ตรงกับตารางเรียน.....	๒.๐๕
๒๐. โปรแกรมที่จัดไม่ได้จัดเกี่ยวกับด้านบริการสุขภาพแก่นักศึกษา.	๒.๑๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๕ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาโปรแกรมการเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษา สัปดาห์ละ ๑ คาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะ นักศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดวิชาเรียน นักศึกษาไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในโรงเรียนมักมีปัญหาด้านสุขภาพ นักศึกษาส่วนมากมาเรียนได้ไม่สม่ำเสมอทำให้ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตร

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ในการเรียนวิชาพลศึกษานักศึกษาไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเอง จำนวนเวลาเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบน้อยเกินไป วิชาพลศึกษาที่จัดสอนไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ในวันเสาร์แทนที่จะได้พักผ่อนหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวแต่ต้องมาเรียน โปรแกรมที่จัดไม่สามารถยืดหยุ่นได้เท่าที่ควรในกรณีจำเป็น การสอนไม่ได้เน้นให้เห็นความสำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โปรแกรมที่จัดไม่ได้จัดเกี่ยวกับด้านบริการสุขภาพแก่นักศึกษา เนื้อหาและกิจกรรมที่จัดไม่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของนักศึกษา นักศึกษามักมีเวลาว่างไม่ตรงกับตารางเรียน การสอนของครูพลศึกษาไม่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออก การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องเสียเวลามากเพราะต้องวัดหลายด้าน โปรแกรมการเรียนการสอน นักศึกษาไม่ทราบล่วงหน้าทำให้เตรียมตัวไม่ทัน การวัดผลวิชาพลศึกษาไม่น่าเชื่อถือเหมือนวิชาอื่น ๆ หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ห้า จำนวนเวลาเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบมากเกินไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๖ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาค้นอุปกรณ์

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่	
ก. อุปกรณ์	
๑. จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา.....	๒.๖๐
๒. อุปกรณ์ไม่ครบทุกประเภทวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน.....	๒.๕๒
๓. ความไม่สะดวกในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม.....	๒.๕๕
๔. ไม่มีอุปกรณ์ให้เบิกเพื่อฝึกซ้อม.....	๒.๓๔
๕. ความไม่สะดวกในการคืนอุปกรณ์.....	๒.๐๗
๖. อุปกรณ์ที่มีไม่สอดคล้องกับวิชาที่เรียน.....	๒.๐๕
๗. สภาพอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่ได้มาตรฐาน.....	๒.๑๗
๘. ทางโรงเรียนมีความล่าช้าในการจัดซื้ออุปกรณ์ผลศึกษา.....	๒.๒๑
๙. อุปกรณ์ทางผลศึกษาที่ต้องใช้ร่วมกับนักเรียนภาคปกติ.....	๒.๓๕
๑๐. ขาดอุปกรณ์อื่นๆที่จะนำมาเป็นเครื่องช่วยใ้ได้อย่างเพียงพอ.....	๒.๓๗
๑๑. ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกด้านโสตทัศนอุปกรณ์..	๒.๕๕
๑๒. ไม่มีการทำรายการและทำเครื่องหมายของอุปกรณ์ทำให้	
เกิดการสูญหาย.....	๒.๐๒
๑๓. ก่อนเรียนและหลังจากเลิกเรียนไม่ได้ตรวจความเรียบร้อย	
ของอุปกรณ์เพราะเป็นเวลามีค่างานทำให้อุปกรณ์สูญหายได้ง่าย...	๒.๐๘
๑๔. ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาอุปกรณ์.....	๒.๐๘
๑๕. นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ไม่เป็นและขาดการถนุถนอมเพราะ	
ถือว่าอุปกรณ์ไม่ใช่ของตน.....	๒.๒๐

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๖. อุปกรณ์สูญหายโดยไม่ทราบสาเหตุหรือโดยไม่มีผู้รับผิดชอบ	
ทำให้ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน.....	๒.๑๓
๑๗. ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนวิชาเลือกทำให้เรียนวิชา	
เลือกไม่ได้.....	๒.๓๘

จากตารางที่ ๓๖ แสดงว่า ความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาค่าอุปกรณ์พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ความไม่สะดวกในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางค่านาสิตทัศนอุปกรณ์ อุปกรณ์ไม่ครบทุกประเภทวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน อุปกรณ์ทางพลศึกษาที่ต้องใช้ร่วมกับนักเรียนภาคปกติ ขาดอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะนำมาเป็นเครื่องช่วยใคอย่างเพียงพอ ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนวิชาเลือกทำให้เรียนวิชาเลือกไม่ได้ ไม่มีอุปกรณ์ให้เบิกเพื่อฝึกซ้อม ทางโรงเรียนมีความล่าช้าในการจัดซื้ออุปกรณ์พลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ไม่เป็นและขาดการทูลถนอมเพราะถือว่าอุปกรณ์ไม่ใช่ของตน สภาพอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์สูญหายโดยไม่ทราบสาเหตุหรือโดยไม่มีผู้รับผิดชอบทำให้ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน ก่อนเรียนและหลังจากเลิกเรียนไม่ได้ตรวจความเรียบร้อยของอุปกรณ์เพราะเป็นเวลามีค้ค่าทำให้อุปกรณ์สูญหายไ้ง่าย ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาอุปกรณ์ ความไม่สะดวกในการคืนอุปกรณ์ อุปกรณ์ที่มีไม่สอดคล้องกับวิชาที่เรียน ไม่มีการทำรายการและทำเครื่องหมายของอุปกรณ์ทำให้เกิดการสูญหาย

ตารางที่ ๓๗ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาค้นสถานที่

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
ข. สถานที่	
๑. สถานที่ไม่สะอาดและไม่เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรม	
ทางพลศึกษา.....	๒.๑๔
๒. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม.....	๒.๔๕
๓. ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่ถูกสุขลักษณะ.....	๒.๓๙
๔. ขาดสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม.....	๒.๓๘
๕. ขาดสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้ง.....	๒.๑๒
๖. ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	
พลศึกษา.....	๒.๔๔
๗. สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาไม่เอกเทศและมีสิ่งรบกวน.....	๒.๓๗
๘. แสงสว่างไม่เพียงพอในขณะที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา..	๒.๒๖
๙. ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์เป็นสัดส่วน.....	๒.๑๖
๑๐. สนามที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับนักเรียนภาคปกติ.....	๒.๔๐
๑๑. สนามไม่ได้มาตรฐานที่ต่อกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน.....	๒.๒๑
๑๒. สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาใช้ไม่ได้เต็มทีตลอดช่วงระยะเวลา	
ที่เรียน.....	๒.๓๖
๑๓. สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาต้องใจเพื่อกิจกรรมอย่างอื่นด้วย....	๒.๓๑
๑๔. สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ห่างจากตัวอาคารเรียนมากเกินไป.	๒.๐๓
๑๕. สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้ตัวอาคารเรียนมากเกินไป...	๒.๑๓

ตารางที่ ๓๗ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๖. สถานที่ไม่สะดวกในการคัดแปลงและปรับปรุงให้เหมาะสม กับโอกาส.....	๒.๒๘
๑๗. ความไม่ปลอดภัยและไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่เรียนวิชา พลศึกษา.....	๒.๒๒

จากตารางที่ ๓๗ แสดงว่า ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับปัญหาคำถามสถานที่พบว่า มีเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม วิชาสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา สนามที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับนักเรียนภาคปกติ ห้องน้ำ ห้องส้วมไม่ถูกสุขลักษณะ วิชาสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาไม่เอิกเทก และมีสิ่งรบกวน สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาใช้ไม่ได้เต็มที่ตลอดช่วงระยะเวลาที่เรียน สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาต้องใช้เพื่อกิจกรรมอย่างอื่นด้วย สถานที่ไม่สะดวกในการคัดแปลงและปรับปรุงให้เหมาะสมกับโอกาส แสงสว่างไม่เพียงพอในขณะที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ความไม่ปลอดภัยและไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา สนามไม่ได้มาตรฐานที่ดีคือกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์เป็นสัดส่วน สถานที่ไม่สะอาดและไม่เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมทางพลศึกษา วิชาสถานที่เพื่อใช้เรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้ง สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้ตัวอาคารเรียนมากเกินไป สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ห่างจากตัวอาคารเรียนมากเกินไป

ตารางที่ ๓๔ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาท่านหลักสูตร
และเอกสารอื่นๆ

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑.๕ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารอื่นๆ	
๑. คำร่าที่จะใช้ค้นคว้าเพิ่มเติมทางพลศึกษามีน้อย.....	๒.๕๕
๒. นักศึกษาไม่มีแบบเรียนทำให้เรียนได้ช้าไม่ได้ผลเท่าที่ควร..	๒.๓๖
๓. เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความต้องการและความสนใจ ของนักศึกษา.....	๒.๓๒
๔. ขาดกติกามาตรฐานของกีฬาแต่ละประเภท.....	๒.๐๕
๕. เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันง่ายเกินไป.	๑.๕๖
๖. เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันยากเกินไป.	๒.๐๓
๗. โรงเรียนไม่มีหนังสือหรือเอกสารทางค่านพลศึกษาให้ นักศึกษาค้นคว้า.....	๒.๕๔
๘. หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องนักศึกษาขาดความรู้และทักษะ พื้นฐานเพราะว่าการศึกษาผู้ใหญ่ระดับอื่นๆไม่มีวิชาพลศึกษา มาก่อน.....	๒.๕๑

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๘ แสดงว่า ความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาค้นหลักสูตร และเอกสารอื่น ๆ พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ตารางที่จะใช้คนควาเพิ่มเติม ทางพลศึกษามีน้อย หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง นักศึกษาขาดความรู้และทักษะพื้นฐาน เพราะว่าการศึกษาผู้ใหญ่ระดับอื่น ๆ ไม่มีวิชาพลศึกษามาก่อน

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ โรงเรียนไม่มีหนังสือ หรือเอกสารทางค่านพลศึกษาให้นักศึกษาได้อ่าน คนควา นักศึกษาไม่มีแบบเรียนทำให้เรียนได้ช้า ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ขาดกติกามาตรฐานของกีฬาแต่ละประเภท เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันยากเกินไป เนื้อหาในแบบเรียนวิชาพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันง่ายเกินไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการ
กิจกรรมนันทนาการ

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๒. ปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ	
๑. ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถพอที่จะเป็นผู้นำในการดำเนินงานด้านกิจกรรมนันทนาการ.....	๑.๕๕
๒. นักศึกษาไม่มีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความสนใจ.....	๒.๕๗
๓. ช่วงเวลาและระยะเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมนันทนาการไม่เอื้ออำนวย.....	๒.๖๔
๔. ครูอื่นๆไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๑๕
๕. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๒๑
๖. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๓๕
๗. โรงเรียนจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ.....	๒.๔๐
๘. นักศึกษาสนใจเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันมากกว่าเล่นเพื่อนันทนาการ.....	๒.๒๖
๙. กิจกรรมที่จัดไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา.....	๒.๒๖
๑๐. นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมด้วยตนเอง.....	๒.๔๔
๑๑. ไม่มีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสำหรับดำเนินการด้านกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๓๖

ตารางที่ ๓๕ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๒. นักศึกษาไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๓๘
๑๓. นักศึกษาและครูอื่น ๆ ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๑๘
๑๔. มนุษย์สัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนไม่สนใจให้นักศึกษา ได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ.....	๒.๘๓
๑๕. กิจกรรมนันทนาการที่จัดมักสร้างปัญหาและภาระให้แก่บุคลากรใน โรงเรียน.....	๒.๑๘
๑๖. นักศึกษาไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมนันทนาการของตนเอง.....	๒.๕๕
๑๗. กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักศึกษาจะนำไปปฏิบัติ นอกโรงเรียน.....	๒.๓๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๕ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงเวลาและระยะเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมนันทนาการไม่เอื้ออำนวย นักศึกษาไม่มีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความสนใจ นักศึกษาไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมนันทนาการของตนเอง

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ มนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนไม่จูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมด้วยตนเอง โรงเรียนจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่มาใช้บริการ นักศึกษาไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักศึกษาจะนำไปปฏิบัตินอกโรงเรียน ไม่มีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสำหรับดำเนินการค่านกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือดีเท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมที่จัดไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา นักศึกษาสนใจเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันมากกว่าเล่นเพื่อนันทนาการ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ นักศึกษาและครูอื่น ๆ ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ครูอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือดีเท่าที่ควรในการจัดกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการที่จัดมักสร้างปัญหาและภาระให้แก่บุคลากรในโรงเรียน ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถพอที่จะเป็นผู้นำในการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๐ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการ
แข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๓. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	
๑. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่.....	๒.๕๕
๒. ครูอื่นภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขัน กีฬาภายใน.....	๒.๒๘
๓. ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน.....	๒.๓๒
๔. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือดีเท่าที่ควร.....	๒.๒๒
๕. นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่คนทำให้ผลการเรียน เสียไป.....	๒.๑๓
๖. ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้.	๒.๔๓
๗. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมี ไม่เพียงพอ.....	๒.๕๖
๘. เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นๆ เสียไปนักศึกษา เห็นว่าตนเสียประโยชน์.....	๒.๒๐
๙. ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขัน ดีเท่าที่ควร.....	๒.๒๑
๑๐. กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๑๘
๑๑. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน.	๒.๓๓

ตารางที่ ๕๐ (ต่อ)

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๑๒. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน.....	๒.๘๐
๑๓. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน.....	๒.๖๐
๑๔. ขาดการประสานงานที่ีระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และ นักกีฬา.....	๒.๘๑
๑๕. งบประมาณสำหรับค่าเ็นการแข่งขันมีไม่เพียงพอ.....	๒.๖๕
๑๖. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้ เข้าร่วม.....	๒.๕๗
๑๗. ในการแข่งขันกีฬาผู้ค้ำึงถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป มักเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท.....	๒.๓๘
๑๘. ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำึงถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไปมัก เป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี.....	๒.๓๘
๑๙. ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้าง การแตกแยกมากกว่าสร้าง ความสามัคคี.....	๒.๑๗
๒๐. ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดค้ำเนินการแข่งขันกีฬา ภายใน.....	๒.๒๐

จากตารางที่ ๕๐ แสดงว่า ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่าข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าร่วม ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษานักเรียน

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษา ในการแข่งขันกีฬาผู้ค้ำน้ำหนักถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป มักเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำน้ำหนักถึงชัยชนะมากเกินไป มักเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่จัดให้มีแข่งขัน ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ครูอื่น ๆ ภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาภายใน นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควร ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับนักศึกษาที่เข้าแข่งขันที่เท่าที่ควร ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายใน เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่นเสียไปนักศึกษาเห็นว่าคนเสียประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่คนทำให้ผลการศึกษาเรียนเสียไป ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้างความสามัคคี กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ตารางที่ ๔๑ ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการแข่งขัน
กีฬาระหว่างโรงเรียน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๔. ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	
๑. ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาสำหรับ นักศึกษาผู้ใหญ่.....	๒.๕๒
๒. ครูอื่น ๆ ภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขัน กีฬาระหว่างโรงเรียน.....	๒.๓๖
๓. ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน.....	๒.๓๒
๔. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่เท่าที่ควร.....	๒.๑๘
๕. นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่นักเรียน ทำให้ผลการเรียน เสียไป.....	๒.๒๒
๖. ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัดแข่งขันได้.....	๒.๕๑
๗. ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ.....	๒.๖๐
๘. เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่น ๆ เสียไป นักศึกษา เห็นว่าตนเสียประโยชน์.....	๒.๒๒
๙. ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับนักกีฬาที่เข้าแข่งขันที่ เท่าที่ควร.....	๒.๒๘
๑๐. กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	๒.๑๖
๑๑. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน.....	๒.๔๔
๑๒. นักศึกษาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน.....	๒.๗๓
๑๓. นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน.....	๒.๕๓

ตารางที่ ๔๑ (ต่อ)

ปัญหา	กาเฉลี่ย
๑๔. ขาดการประสานงานที่ระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษา	๒. ๓๑
๑๕. งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ.....	๒. ๖๓
๑๖. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ในการชักชวนและจูงใจให้นักศึกษา ใ้เข้าร่วม.....	๒. ๕๔
๑๗. ในการแข่งขันกีฬาผู้ค้ำนึ่งถึงชัยชนะในที่ของทีมของตนมากเกินไปมัก เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทเสมอ ๆ	๒. ๓๘
๑๘. ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำนึ่งถึงชัยชนะและรางวัลมากเกินไป มักเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี.....	๒. ๒๕
๑๙. ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้าง ความสามัคคี.....	๒. ๑๑
๒๐. ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขัน.....	๒. ๒๑
๒๑. มีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา.....	๒. ๓๖
๒๒. ไม่สามารถรวมทีมนักกีฬาได้ เพราะนักศึกษาสวนใหญ่ต้องมีภาระ รับผิดชอบ.....	๒. ๕๘
๒๓. นักศึกษาเห็นว่าภารกิจที่มีไ้ส่ง เสริมการ เรียนและอาชีพของตน...	๒. ๑๖
๒๔. นักศึกษาไม่อยากจะเข้าร่วมเพราะคิดว่าตัวเองเหนื่อยไปแล้ว.....	๒. ๒๑
๒๕. ไม่สะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขัน.....	๒. ๓๖
๒๖. เมื่อมีการแข่งขันมักไม่มีคนเชียร์ทำให้ไม่มีกำลังใจ.....	๒. ๑๘
๒๗. นักศึกษาสวนใหญ่มีมาตรฐานทางกีฬาต่ำกว่านัก เรียนภาคปกติใน ระดับเดียวกันทำให้นักศึกษาเห็นว่าตนเองไม่ประสบผลสำเร็จทาง ภารกิจ.....	๒. ๔๕

จากตารางที่ ๔๑ แสดงว่า ความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษา
ไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพียงพอก่อนการแข่งขัน งบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ
ระยะเวลาสำหรับดำเนินการแข่งขันมีไม่เพียงพอ ไม่สามารถรวมทีมนักกีฬาได้ เพราะ
นักศึกษาคณะใหญ่ต้องมีภาระรับผิดชอบ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการชักชวนและจูงใจ
ให้นักศึกษาได้เข้าร่วม นักศึกษาไม่มีสนามฝึกซ้อมกีฬาประเภทที่จัดแข่งขัน ผู้บริหารโรงเรียน
ไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาสำหรับนักศึกษาคณะใหญ่ ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะจัด
แข่งขันได้

ส่วนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาคณะใหญ่มี
มาตรฐานทางกีฬาต่ำกว่านักเรียนภาคปกติในระดับเดียวกันทำให้นักศึกษาเห็นว่าตนเองไม่
ประสบความสำเร็จทางการกีฬา นักศึกษาคณะใหญ่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน
ในการแข่งขันกีฬาผู้ดูแลจนถึงชัยชนะในทีมของตนมากเกินไป มักเป็นสาเหตุของการทะเลาะ
วิวาทเสมอ ๆ ครูอื่น ๆ ภายในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่าง
โรงเรียน มีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ไม่สะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขัน
ครูพลศึกษาไม่มีความคิดริเริ่มในการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ขาดการประสานงาน
ที่ดีระหว่างครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักศึกษา ไม่มีสวัสดิการด้านความปลอดภัยสำหรับ
นักกีฬาที่เขาแข่งขันที่เท่าที่ควร ในการแข่งขันกีฬาผู้เล่นค้ำจนถึงชัยชนะและรางวัลมาก
เกินไปมักเป็นสาเหตุของการแตกความสามัคคี นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่นัก
ทำให้นักเรียนเสียใจ เมื่อมีการแข่งขันกีฬาทำให้เวลาเรียนวิชาอื่น ๆ เสียไป
นักศึกษาคณะใหญ่เห็นว่าตนเสียประโยชน์ ขาดเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬาในการจัดดำเนินการแข่งขัน
นักศึกษาคณะใหญ่ไม่ชอบเข้าร่วมเพราะคิดว่าตัวเองเหนื่อยไปแล้ว นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือที่
เท่าที่ควร เมื่อมีการแข่งขันมักไม่มีคนเชียร์ทำให้ไม่มีกำลังใจ กีฬาที่จัดมักไม่สัมพันธ์กับ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาเห็นว่าภารกิจที่ทำได้ส่งเสริมการเรียนและอาชีพ
ของตน ผู้บริหารคิดว่าการแข่งขันกีฬาสร้างการแตกแยกมากกว่าสร้าง ความสามัคคี

ตารางที่ ๕๒ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย
๕. ปัญหาการจัดโครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา	
๑. ไม่มีผู้รับผิดชอบในโครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา...	๒.๓๗
๒. ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกาย.....	๒.๕๔
๓. นักศึกษาเห็นว่าเป็นการเน้นปมค้อยของคนในการที่จะเข้าร่วมในโครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา.....	๒.๒๓
๔. นักศึกษาขาดความพยายามที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเพราะต้องใช้เวลานานจึงจะเห็นผล.....	๒.๓๑
๕. ครูพลศึกษาไม่ทราบวิธีดำเนินการโครงการบรรณาการทางพลศึกษาอย่างแท้จริง	๒.๑๕
๖. ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถในการจัดดำเนินการโครงการบรรณาการทางพลศึกษา.....	๒.๑๖
๗. โรงเรียนไม่มีโครงการบรรณาการทางพลศึกษาไว้เลย.....	๒.๕๓
๘. โรงเรียนไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับจัดโครงการบรรณาการทางพลศึกษา.....	๒.๕๗
๙. โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นในการจัดโครงการบรรณาการทางพลศึกษา.....	๒.๕๕
๑๐. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของโครงการบรรณาการทางพลศึกษาเพราะเห็นว่าผู้เข้าร่วมน้อย.....	๒.๓๗

ตารางที่ ๘๒ (ต่อ)

ปัญหา	คาเฉลี่ย
๑๑. ครูขาดการประสานงานปรึกษาเกี่ยวกับขอบกพร่องทางกายกับแพทย์ และผู้เชี่ยวชาญ.....	๒. ๕๐
๑๒. ครูขาดเทคนิคและวิธีการวินิจฉัย เกี่ยวกับความผิดปกติทั่วไปของนักศึกษา.....	๒. ๓๓
๑๓. ครูไม่แน่ใจว่าจะจัดกิจกรรม เพื่อแก้ไขขอบกพร่องของร่างกายใดถูกต้อง.....	๒. ๓๗
๑๔. นักศึกษาไม่เชื่อมั่นในความสามารถของครูที่จะแก้ไขขอบกพร่องตนได้.....	๒. ๒๕
๑๕. นักศึกษายัง เชื่อว่าแพทย์ เท่านั้นที่จะแก้ไขขอบกพร่องทางกายของตนได้.....	๒. ๓๖
๑๖. นักศึกษาที่มีขอบกพร่องทางกายมักสร้างปัญหาในการวัดผลวิชาพลศึกษา.....	๒. ๕๖
๑๗. กวาโครงการนี้จะเห็นผลต้องใช้เวลาอันทำให้ผู้บริหาร และนักศึกษาหมดศรัทธา.....	๒. ๕๘
๑๘. นักศึกษาที่มีขอบกพร่องทางกายเห็นว่าวิชาพลศึกษา เป็นอุปสรรคต่อตนเองจึงไม่ยอมเข้าร่วมในโครงการ.....	๒. ๒๗
๑๙. โครงการบรรดิกการทางพลศึกษามักกระทบกระเทือนต่อการจัดสอนตามปกติ.....	๒. ๒๕

จากตารางที่ ๔๒ แสดงว่า ความคิดเห็นของตัวผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัด
 โครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ครูขาดการ
 ประสานงานปรึกษาเกี่ยวกับขอบบพรองทางกายกับแพทย์และผู้ที่เชี่ยวชาญ กวาโครงการนี้
 จะเห็นผลต้องใช้เวลานานทำให้ผู้บริหาร และนักศึกษาสมัครวิชา โรงเรียนไม่มีสถานที่ที่
 เหมาะสมสำหรับจัดโครงการบรรณาการทางพลศึกษา นักศึกษาที่มีขอบบพรองทางกายมัก
 สร้างปัญหาในการวัดผลวิชาพลศึกษา โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นในการจัดโครงการ
 บรรณาการทางพลศึกษา ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีขอบบพรองทาง
 กาย โรงเรียนไม่มีโครงการบรรณาการทางพลศึกษาไว้เลย ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ
 ของโครงการบรรณาการทางพลศึกษาเพราะเห็นว่ามีผู้เขารวมน้อย ไม่มีผู้รับผิดชอบใน
 โครงการกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา ครูไม่แน่ใจว่าจะจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขขอบบพรอง
 ของร่างกายใตู่ก่ของ นักศึกษา ยังเชื่อว่าแพทย์เท่านั้นที่จะแก้ไขขอบบพรองทางกายของ
 ตนได้ ครูขาดเทคนิคและวิธีการวินิจฉัยเกี่ยวกับความผิดปกติทั่วไปของนักศึกษา นักศึกษาขอ
 ความพยายามที่จะปรับปรุงขอบบพรองของตน เพราะต้องใช้เวลานานจึงจะเห็นผล นักศึกษา
 ที่มีขอบบพรองทางกายเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นอุปสรรคต่อตนเองจึงไม่ยอมเขารวมใน
 โครงการ นักศึกษาไม่เชื่อมั่นในความสามารถของครูที่จะแก้ไขขอบบพรองตนได้ โครงการ
 บรรณาการทางพลศึกษามักกระทบกระเทือนต่อการจัดสอนตามปกติ นักศึกษาเห็นว่าเป็นการ
 เน้นปมค้อยในการที่จะเขารวมกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถ
 ในการจัดดำเนินการโครงการบรรณาการทางพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ทราบวิธีดำเนินการ
 โครงการบรรณาการทางพลศึกษาอย่างแท้จริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นทั่วไปของครูที่สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาผู้ใหญ่

จากการตอบแบบสอบถามได้เขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ ๑ ไปในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ พอสรุปได้เป็น ๕ ประการดังต่อไปนี้

๑. ต้องการให้ฝ่ายบริหารโรงเรียนผู้ใหญ่ได้เห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม
๒. ต้องการให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์มากกว่านี้ และควรเพิ่มหน่วยกิตต่อภาคการเรียนด้วย
๓. ควรจัดวิชาพลศึกษาในทุก ๆ ระดับของการศึกษาผู้ใหญ่เหมือนนักเรียนภาคปกติ
๔. ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
๕. ในด้านวิชาบังคับและวิชาเลือก ควรจะให้ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการวางหลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย